

Rosa 'Celestial'

róża 'Celestial'

Grupa Alba

Synonim łaciński: *Rosa 'Céleste'*

Stara róża parkowa, bardzo żywotna i długowieczna. „Celestial” to pojęcie związane z astronomią i oznacza „niebiański, niezemski” w języku włoskim i angielskim, a „Céleste” - we włoskim, francuskim i galicyjskim. Krzew o ażurowej budowie, z subtelnie pachnącymi, delikatnymi, blad różowymi kwiatami. Nie rośnie zbyt szybko, zwykle nie cięty jest mało rozkrzewiony i luźny. Początkowo rośnie dość słabo, potem siła wzrostu jest umiarkowana, a krzew osiąga ostatecznie do 1,2-1,8 m. Pędy niezbyt kolczaste, wzniesione, w młodym wieku jasnooliwkowe lub jasnobrunatne. Starsze pędy pochylają się łukowato. Liście szarzielone, bardzo duże, pokryte woskowym nalotem, wyraźnie piłkowane, dość gęsto osadzone na pędach. Liście przeważnie długo się utrzymują jesienią i nie przebarwiają się. Kwiaty jasnoróżowe, półpełne, szalkowate, luźno zbudowane i po rozwinięciu szerokootwarte, dość duże, o średnicy ok. 10 cm, skupione po kilka na szczytach krótkich pędów, wabią pszczoły i inne owady. Odmiana kwitnie już od końca maja, przez 3-4 tygodnie. Nie powtarza kwitnienia i nie zawiązuje owoców. Najlepiej, jeśli krzewy rosną na własnych korzeniach, co eliminuje potrzebę usuwania odrostów podkładek. Odmiana tolerancyjna na niedobory wody i zasolenie. Wymagania glebowe niewysokie, ale nie lubi gleb jednocześnie bardzo słabych i suchych. Może rosnąć w pełnym słońcu i na stanowisku lekko zacienionym. Wybitnie mrozoodporna i odporna na choroby. Krzewy nie wymagają okrywania na zimę, ani chemicznej ochrony przed chorobami. Wskazane lekkie cięcie formujące oraz sanitarne i odmładzające co kilka lat. Wiosną cienkie końce pędów można nieco skracać, o ok. 1/4 do 1/3 długości, a słabe i silnie zagęszczone usuwać. Uzyskuje się lepszy kształt krzewu. Kwiaty pojawiają się na pędach co najmniej dwuletnich, dlatego cięcie powinno się w sposób ograniczony. Polecana do sadzenia w większych i mniejszych parkach i ogrodach, również zabytkowych. Szczególnie atrakcyjnie prezentuje się wśród bylin, roślin jednorocznych, niedużych krzewów liściastych, w swobodnych kompozycjach. Można sadzić pojedynczo i w niedużych grupach, po kilka roślin razem, 1-2 szt./m².

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: przed 1739
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	półpełne pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna rabaty w grupach soliter (pojedynczo)
nagrody	Royal Horticultural Society Award of Garden Merit 1993
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;